

1. Η Παιδαγωγική του Παρελθόντος

K. Anne Pyburn, Indiana University, USA

Αν η αρχαιολογία μπορεί τόσο πρόθυμα να υποστηρίζει την πολιτική βιαιότητα, πρέπει να υπάρχει ένας τρόπος να προληφθεί αυτή η κατάσταση με το να επιστρατεύσουμε την αρχαιολογία για την προώθηση ειρηνικών λύσεων σε πολιτικές συρράξεις. Το κλειδί για την επαναστατικότητα της αρχαιολογίας είναι να επισημάνουμε τα υποβόσκοντα μηνύματα που διαιωνίζουμε με τις αποκρυσταλλωμένες φήμες και να μάθουμε να διδάσκουμε μέσα σε νέα αντι-αποικιακά πλαίσια.

2. Διδάσκοντας την Ιστορία Τέχνης των Μάγια

Marvin Cohodas, University of British Columbia, Canada

30 χρόνια διδακτικής εμπειρίας ώθησαν τον συγγραφέα να αναγνωρίσει σημαντικά θέματα που εγείρονται από την παρουσίαση της Ιστορίας Τέχνης των Μάγια. Συνειδητοποιώντας τις πολιτικές επιπτώσεις των προσπαθειών του, άρχισε να αναλαμβάνει την ευθύνη για αυτές με το να συμπεριλαμβάνει φυλές Μάγια στη διδασκαλία του και τις ανασυνθέσεις του παρελθόντος, πράγμα το οποίο, όπως επιχειρηματολογεί, βελτίωσε και την ποιότητα της διδασκαλίας του και την ηθική της πρακτικής του.

3. Γεγονός ή Θεωρία; Πώς μία φεμινιστική θεώρηση μπορεί να βοηθήσει φοιτητές να κατανοήσουν τι γνωρίζουν οι αρχαιολόγοι και γιατί θεωρούν ότι το γνωρίζουν

Julia A. Hendon, Gettysburg College, USA

Αν έχουμε σοβαρές προθέσεις σχετικά με τη σημασία της δημόσιας εκπαίδευσης και επικοινωνίας, τότε οφείλουμε να λάβουμε υπόψη την αρχαιολογική παιδαγωγική. Η διδασκαλία της αρχαιολογίας σε προπτυχιακούς φοιτητές θα είναι περισσότερο επιτυχημένη όταν θέματα μεθόδου, θεωρίας και ηθικής τεθούν επί τάπητος ως ενσωματωμένα και κεντρικά στοιχεία της αρχαιολογικής πρακτικής. Αντλώντας από παραδείγματα της διδακτικής μου εμπειρίας σε διάφορα Αμερικανικά ακαδημαϊκά ιδρύματα, συζητώ πώς η φεμινιστικής έμπνευσης έρευνα χρησιμεύει ως μία παιδαγωγικά εποικοδομητική προσέγγιση για την εισαγωγή των φοιτητών στην απτή πραγματικότητα του ερευνητικού σχεδιασμού, της χρήσης πολλαπλών αποδεικτικών στοιχείων και της επαλήθευσης ερμηνειών.

4. Η επανάσταση θα μεταδοθεί τηλεοπτικά!: Η Αφρικανική αρχαιολογική εκπαίδευση και η πρόκληση της δημόσιας αρχαιολογίας – μερικά παραδείγματα από τη Νότιο Αφρική

Alinah Kelo Segobye, Cambridge University, UK

Η Αρχαιολογία είναι πλέον αναγνωρισμένη ως μία κριτική πηγή ανάπτυξης της πολιτιστικής κληρονομιάς στην Αφρική. Παρά ταύτα, η αρχαιολογική εκπαίδευση είναι εντελώς υποχρηματοδοτούμενη. Αυτό το άρθρο επισημαίνει μερικές από τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες για την ανάπτυξη της δημόσιας αρχαιολογίας στην Αφρική, αντλώντας από παραδείγματα της Μποτσουάνας και της Νοτίου Αφρικής.

5. Διδάσκοντας Επαναστατική Αρχαιολογία: Αφρικανικά Πειράματα Κατασκευής της Ιστορίας και Διαχείρισης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Peter R. Schmidt, University of Florida, USA

Αυτό το άρθρο εστιάζει στην εμπειρία των Αφρικανών φοιτητών που επιχειρούν να σπουδάσουν και να επιτύχουν τη διαχείριση πολιτιστικής κληρονομιάς στην Τανζανία και την Ερυθραία. Ο συγγραφέας περιγράφει την ανάγκη για πρακτικές προσεγγίσεις που δίνουν έμφαση στην ανεξάρτητη λήψη αποφάσεων και την ανάπτυξη επαγγελματικής αυτοπεποίθησης σε περιστάσεις

καλύπτουσα ανάπτυξης και πολιτικής αστάθειας. Αυτές οι διδακτικές προσεγγίσεις προκαλούν θετικές αντιδράσεις από τους φοιτητές, οι οποίοι διακρίνουν ευκαιρίες να ασχοληθούν με την αρχαιολογία της δικής τους πολιτιστικής κληρονομιάς και από τη δική τους οπτική γωνία.

6. Τελετουργικά στα ψέμματα: σκέψεις πάνω στη σχέση μεταξύ αρχαιολογίας και εκπαίδευσης μέσα από την οπτική γωνία μίας ομάδας παιδιών στο Ρίο ντε Τζανέιρο, στη Βραζιλία

Marcia Bezerra, Catholic University of Goiás (UCG), Brazil

Αυτό το άρθρο είναι μία αποτίμηση της έρευνας μίας ομάδας μαθητών από τη Βραζιλία, οι οποίοι ερωτήθηκαν για να εξακριβωθεί το πώς βλέπουν την αρχαιολογία, πώς η γνώση που έχουν για το παρελθόν επηρεάζει την κατανόησή τους σχετικά με το παρόν, και πώς η εμπειρία τους σχετικά με το παρόν συμβάλλει στις απόψεις τους για το παρελθόν.

7. Mesolore: Διδάσκοντας Κριτική Σκέψη

Liza Bakewell και Byron Ellsworth Hamann, Brown University

Οι συγγραφείς είναι οι δημιουργοί του Mesolore, ενός διαδραστικού διεπιστημονικού εκπαιδευτικού λογισμικού σχεδιασμένου για τη διδασκαλία φοιτητών σχετικά με τους Μεσοαμερικανικούς πολιτισμούς, παρελθόντες και παρόντες. Οι συγγραφείς περιγράφουν τη δομή και την πρόθεση της διεπιστημονικής και πολυφωνικής ενασχόλησής τους με την αρχαιολογία.

8. Διδάσκοντας με Πρόθεση: Η Αρχαιολογία του Φύλου

Bettina Arnold, University of Wisconsin-Milwaukee, USA

Αυτό το άρθρο πραγματεύεται τη σχέση της διδασκαλίας με την πολιτική έκφραση, και συγκεκριμένα το ρόλο της φεμινιστικής κριτικής στην ανάπτυξη της αρχαιολογίας και τη χρησιμότητα αυτής της κριτικής στην τάξη.

9. Ποιανού Κόσμος και Ποιανού Αρχαιολογία; Το Αποικιοκρατικό Παρόν και η Επιστροφή του Πολιτικού

Γιάννης Χαμηλάκης, University of Southampton, UK

Ο συγγραφέας επισημαίνει ένα ολοένα και εχθρικότερο αποικιοκρατικό πρόγραμμα που διεξάγεται στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, και λαμβάνει υπόψιν του την καταστροφική αποτυχία της δυτικής αρχαιολογικής κοινότητας να ανταποκριθεί ανάλογα στις συνθήκες είτε του ενός είτε του άλλου έθνους. Ο τρόπος με τον οποίο δίνεται έμφαση στην αρχαιολογία συμβάλλει ενεργά όχι μόνο στη νομιμότητα ενός παράνομου και ανήθικου πολέμου, αλλά και στην αναπαραγωγή ενός καθεστώτος ισχύος και αλήθειας το οποίο επιδιώκει να εγκαθιδρύσει ο πόλεμος. Ο συγγραφέας κάνει έκκληση στο ΠΑΣ να 'αποκεντρώσει' τον κόσμο όπως τον βλέπουν τα Δυτικά μητροπολιτικά κέντρα, καθιστώντας την 'περιφέρεια' ικανή να αναλάβει την πρωτοβουλία, να οδηγήσει τις εξελίξεις, να υποστηρίξει εναλλακτικές αρχαιολογικές επιστημολογίες.

10. Ανακαλύπτοντας την Ανατολική Ευρώπη: απόψεις σχετικά με τη μελλοντική συνεργασία του ΠΑΣ με τη Βουλγαρία και τις Ανατολικές Ευρωπαϊκές Χώρες

Tsoni Tsonev, Institute of Archaeology and Museums, Bulgaria

Σε αυτό το άρθρο αποκαλύπτω τη σχέση μεταξύ της δημιουργίας του ΠΑΣ ως μίας ηθικής και πολιτικής αντίδρασης ενάντια στο καθεστώς του απαρτχάιντ της Νοτίου Αφρικής και τις αλλαγές στην Ευρώπη μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου. Η αρχαιολογία σαν αυτοτελής επιστήμη δε μπορεί πλέον να κρύβεται πίσω από μία πλαστή αντικειμενικότητα. Η ανάγκη να αναθεωρήσουμε τα παραγμένα εθνικιστικά παρελθόντα των περισσότερων Ευρωπαϊκών κρατών δημιουργεί μία επιταγή για την αναθεώρηση των δεσμών μεταξύ της αρχαιολογίας και των καθεστώτων του Ναζισμού και του Κομμουνισμού. Περαιτέρω, θίγω μετα-κομμουνιστικές

πραγματικότητες στη Βουλγαρία και τους τρόπους με τους οποίους οι αρχαιολόγοι ανταποκρίνονται στην εμπορευματοποίηση της Διαχείρισης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Περιγράφω τομείς που είναι σημαντικοί για τη συνεργασία μεταξύ του ΠΑΣ και της Βουλγαρίας και άλλων Ανατολικοευρωπαϊκών χωρών. Σημαντικότερο τομέα αποτελούν οι προσπάθειες για συνεργασία μεταξύ του ΠΑΣ και αρχαιολόγων από τα Βαλκάνια με σκοπό να εξανθρωπίσουν την επιστήμη. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 έγινε προφανές ότι, μέσω των ‘οπτικών αναπαραστάσεων’ της, η αρχαιολογία συνέβαλε σημαντικά στη διατήρηση εθνικιστικών στάσεων, οι οποίες προώθησαν τον πόλεμο στα Βαλκάνια.

11. Μετα-Αποικιακή Κριτική στην Αρχαιολογία Ενός Κόσμου: Ποιός είναι ο Ρόλος της Αφρικής;

Elena A.A. Garcea, Università di Cassino, Italy

Η Βόρειος Αφρική έχει επί μακρό χρονικό διάστημα θεωρηθεί μία επέκταση της νότιας Ευρώπης. Όταν έγινε προφανές ότι οι αρχαιολόγοι της Βορείου Αφρικής ακολουθούσαν μη Ευρωπαϊκές δυναμικές, αποκλείστηκαν από τις τρέχουσες επιστημονικές συζητήσεις και τις ενημερωμένες ανασκοπήσεις. Αυτό το άρθρο προσφέρει μία μετα-αποικιακή κριτική που πηγάζει από τη μακροχρόνια έρευνα σε δύο Βορειοαφρικανικές Αραβικές χώρες: τη Λιβύη και το Σουδάν. Αρχίζω με την ανάλυση των ρόλων υποκειμένου/αντικειμένου που παίζει ο αρχαιολόγος, πράγμα που οδηγεί σε μία κατασκευασμένη άποψη του παρόντος. Κατόπιν, πραγματεύομαι την οπτική γωνία του αρχαιολόγου σχετικά με την οικονομική ανάπτυξη και την εκμετάλλευση πλουτοπαραγωγικών πηγών. Τέλος, προτείνω την επανατοποθέτηση της Βορείου Αφρικής στον τρέχοντα αρχαιολογικό επιστημονικό διάλογο, όπως και σε σχέση με διηνεκή κοινωνικά και πολιτικά συμβάντα.